| | |
|---|---|
| Súd: | Okresný súd Rožňava |
| Spisová značka: | 4C/146/2010 |
| Identifikačné číslo súdneho spisu: | 7810209170 |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 18. 12. 2012 |
| Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: | JUDr. Iveta Farkašovská |
| ECLI: | ECLI:SK:OSRV:2012:7810209170.10 |

# ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava sudkyňou JUDr. Ivetou Farkašovskou v právnej veci žalobcu Z.. X. U., E. X, V., právne zast. JUDr. Katarínou Dušákovou, advokátkou, Považská 26, Košice proti žalovanému Z.. O. Z., E. XX, V., o náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 2 000,-Eur s prísl., takto

**r o z h o d o l :**

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 1 000,-Eur,v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

Súd z a s t a v u j e konanie o vzájomnom návrhu žalovaného.

Žiaden z účastníkov n e m á  právo na náhradu trov konania.

**o d ô v o d n e n i e :**

Žalobca pôvodne v konaní 6C/21/2009 žiadal, aby súd vydal rozsudok, ktorým žalovanému uloží povinnosť do 3 dní od jeho právoplatnosti ospravedlniť sa žalobcovi doporučeným listom nasledovného znenia: „Vážený pán O. U., týmto odvolávam svoje výroky prednesené na Vašu adresu v trestnom oznámení, ako aj následne vo svojej výpovedi v konaní vedenom na Prezídiu PZ - Úrad boja proti korupcii, Odbor boja proti korupcii Bratislava v konaní sp. zn. PPZ-171/2006, pretože tieto tvrdenia nie sú pravdivé a ospravedlňujem sa Vám za ne.“ Zároveň žiadal nahradiť trovy konania. V žalobe uviedol, že je advokátom zapísaným v zozname advokátov vedenom Slovenskou advokátskou komorou v Bratislave, ktorý okrem iných klientov právne zastupoval aj p. H. N., rod. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom S.. H. X, V. v konaní o rozvod manželstva a iné na OS Rožňava v konaní 5C 114/2005. Protistranu zastupoval žalovaný ako v tomto konaní, tak aj v konaní 7Ps/3/2006 na tom istom súde, kde sa rozhodovalo o návrhu na pozbavenie p. O. N.. Žalovaný nebol spokojný s priebehom konania (v konaní o rozvod sa mu nepáčili údajné „prieťahy“, kým v druhom konaní nebol spokojný s výsledkom sporu), čo dal najavo urážlivými podaniami adresovanými súdu. V druhom prípade dokonca podal i trestné oznámenie na žalobcu, v ktorom uviedol absolútne nepravdivé, klamlivé okolnosti, a to napr. že žalobca (ktorý v tomto konaní mimochodom ani nebol činný) mal podplatiť vo veci činného znalca a konajúceho sudcu, aby sa vypracoval znalecký posudok a následne i rozsudok „podľa želania“, pričom sa zmienil dokonca aj o konkrétnej sume úplatku vo výške 8 miliónov korún. O podanom trestnom oznámení sa konalo na Prezídiu PZ - Úrad boja proti korupcii, Odbor boja proti korupcii Bratislava v konaní sp. zn. PPZ-171/2006. Žalobca nespochybňuje právo žalovaného na súdnu a inú ochranu a právo na podanie trestného oznámenia, avšak je toho názoru, že nikto tak nesmie konať na základe vymyslených, zavádzajúcich, zlomyselných tvrdení. Rozhodne tvrdí, že on nikdy nezobral od nikoho žiaden úplatok ani pre iného, ani pre seba a už vôbec nie vo výške 8 miliónov korún o to viac, že ani on, ale podľa jeho vedomostí ani rodina p. O. N. s takouto čiastkou (ba ani s majetkom takej hodnoty)

nikdy nedisponovala, o nepomere k predmetu konania už ani nehovoriac (predsa sa jednalo o konanie, z ktorého nevyplývajú žiadne prípadné majetkové či iné výhody pre p. N. alebo deti menových). Vôbec nie je pravda a je až smiešne tvrdenie žalovaného, že mal byť aj zbitý v tejto súvislosti (a ani v inej súvislosti). Osočovanie sa ho dotklo o to viac, že ako už aj uviedol, pôsobí ako advokát, ktorého dobré meno je nielen zárukou jeho úspešného pôsobenia, ale s jeho osobou sa spája aj väčšia pozornosť spoluobčanov týkajúca sa jeho správania a jeho konaní pre jeho spoločenské postavenie. Správnosť tohto názoru nepochybne vyplýva aj z medializovaných prípadov, keď v podstate každá trestná vec, v ktorej bolo vznesené obvinenie nejakému advokátovi, bola okamžite medializovaná. Navyše, ako to aj sám žalovaný dobre vie, je bývalý príslušník policajného zboru, ktorého temer všetci policajti bez výnimky poznajú a preto tvrdenia žalovaného (ktorý mimochodom je taktiež bývalý policajt) dlho rezonovali aj v policajných kruhoch. Ním podané trestné oznámenie malo za následok že vyšetrovateľ ÚBOK začal aj trestné stíhanie, ktoré však podľa jeho vedomostí bolo zastavené z dôvodu, že sa nestal skutok, pre ktorý sa konanie viedlo . Tu by chcel zdôrazniť, že v rámci trestného stíhania boli vypočutí ako svedkovia osoby, s ktorými sa úradne takmer denne stýka a preto celá táto záležitosť bola pre neho o to citlivejšia (napríklad bola vypočutá konajúca sudkyňa, boli vypočuté pracovníčky OS Rožňava p. N.Á. a E., bol vypočutý pracovník Okresnej prokuratúry v Rožňave p. G., zhodou okolností bývalý major polície, boli vypočutí znalci S.. A. M. S.. O., ďalej S.. Č., ktorý je jeho krajan, bola vypočutá jeho klientka p. N., ako aj jej dcéra, ktorej v minulosti už taktiež poskytol právnu pomoc, pričom jej švagor p. K. je rovnako dlhé roky príslušníkom PZ, ktorý ho osobne a dobre pozná, najviac pri jednotlivých úkonoch zapisovala jeho klientka p. Y. P. (viď. spis OS Rožňava sp. zn. 11P 79/2005). Konaním žalovaného sa dostal do situácie, keď sa na jeho účet bavili ľudia, ktorí ho poznajú, ale aj takí, ktorí ho osobne ani nepoznajú. Keď prišiel na políciu či súd v rámci plnenia svojich povinností, mal pocit, že každý o ňom hovorí a vysmieva sa mu za chrbtom, ba niektorí ľudia si z neho aj priamo uťahovali. Žalovaný svojim konaním nepochybne zasiahol do sféry jeho osobnosti, dotkol sa jeho občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj jeho dobrého mena. Je presvedčený o tom, že pre predmetné konania žalovaného bola v značnej miere znížená jeho dôstojnosť a spoločenská vážnosť. Keďže mu v rámci trestného stíhania nebolo vznesené obvinenie, nebol upovedomený ani o začatí trestného stíhania, ani o jeho zastavení a tak sa len v týchto dňoch dozvedel, že trestné stíhanie už asi bolo zastavení a preto sa rozhodol domáhať sa ochrany osobnosti touto žalobou. Intenzitu konania, ktorá je beztak veľmi vysoká ďalej zvyšuje, že podľa jeho neoverených informácií dokonca bol daný príkaz na odposluch jeho telefónov, čo je pre každého veľmi citlivý zásah do jeho osobných práv a slobôd a je vecou nepríjemnou zvlášť pre advokáta, ktorý je viazaný mlčanlivosťou a so svojimi klientmi denno-denne prejednávať ich veci aj telefonicky. Tu poznamenáva, že táto okolnosť sa pre svoju povahu veľmi ťažko dokazuje (ide predsa o vec prísne utajovanú), nie je dôležité, či k nariadeniu odposluchu došlo, dôležité je to, že nepravdivé a zavádzajúce tvrdenia žalovaného boli spôsobilé vyvodiť i takýto následok. Intenzitu konania žalovaného ďalej zvyšuje, že s podobným, nevhodným spôsobom, urážlivo sa permanentne vyjadruje na adresu viacerých ľudí, je mu napr. známe, že pre jeho výroky sa pani sudkyňa v konaní 7Ps 3/2006 nechala vylúčiť z prejednávania a rozhodovania veci s tým, že mienila na žalovaného podať trestné oznámenie (či sa tak stalo alebo nie nevie, ale to ani nie je podstatné), ďalej poukazuje na jeho podanie zo dňa 01. 05. 2003 v konaní vedenom na OS Rožňava sp. zn . 9C 145/2003, ktorým naraz „stihol“ uraziť okrem neho aj konajúcu sudkyňu, 2 svedkyne, znalca, ako aj odborného lekára. Žiada sa tu ale pre úplnosť uviesť, že presná formulácia výrokov, ktoré sú predmetom žaloby, doposiaľ mu nie je známa a ich obsah pozná len na základe otázok kladených mu vyšetrovateľom počas jeho výsluchu.

Podaním doručeným súdu dňa 14. 08. 2009 rozšíril žalobu tak, že žiadal, aby súd rozhodol, že žalovaný je povinný do 3 dní od jeho právoplatnosti ospravedlniť sa žalobcovi doporučeným listom nasledovaného znenia: „Vážený pán O. U., týmto odvolávam svoje výroky prednesené na Vašu adresu v trestnom oznámení, ako aj následne vo svojej výpovedi v konaní vedenom na Prezídiu PZ - Úrad boja proti korupcii, Odbor boja proti korupcii Bratislava v konaní sp. zn. PPZ-171/2006, pretože tieto tvrdenia nie sú pravdivé a ospravedlňujem sa Vám za ne.“ Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi titulom náhrady nemajetkovej ujmy sumu 2 000,-Eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti.

Súd doručoval toto podanie žalovanému dňa 19. 10. 2009.

Podaním doručeným súdu dňa 09. 02. 2010 žalovaný oznámil súdu, že žalobcovi sa ospravedlnil listom tak ako žiadal v žalobe, o čom súdu doručil listinný dôkaz.

Na pojednávaní dňa 16. 02. 2010, na ktoré sa žalovaný nedostavil bez ospravedlnenia, pričom doručenie mal vykázané dňa 25. 01. 2010, žalobca zobral žalobu v časti ospravedlnenia späť.

Uznesením č.k. 6C/21/2009-52 zo dňa 16. 02. 2010 súd pripustil zmenu žaloby a to jej rozšírenie o výrok, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi titulom náhrady nemajetkovej ujmy sumu 2 000,-Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Toto uznesenie bolo doručené žalovanému dňa 15. 03. 2010.

Uznesením tunajšieho súdu č.k. 6C/21/09-53 zo dňa 17. 02. 2010 súd zastavil konanie v časti uloženia povinnosti ospravedlniť sa a nemajetkovú ujmu vylúčil na samostatné konanie.

Súd ďalej pokračoval v konaní pod sp. zn. 4C/146/2010.

Na pojednávaní dňa 18. 11. 2010 žalovaný uviedol, že žalobca žiadnym dôkazom nepreukázal, že jeho česť a vážnosť v očiach občanov by bola znížená, okrem spisu úradu boja proti korupcii. Pokiaľ žalobca uvádza podaním zo dňa 13. 08. 2009, že ani raz netankoval na benzínovom čerpadle v Brzotíne, poukazuje na to, že nikde sa neuvádza, na akej benzínovej pumpe či v Brzotíne alebo inde to malo byť. V tomto podaní je uvedené, že žalobca žiada, aby odvolal výroky prednesené v trestnom oznámení a konaní vedení na Prezídiu PZ, Úrad boja proti korupcii v konaní sp. zn. PPZ 171/2006, takže chce vedieť, či žalobca na tomto trvá.

Žalobca uviedol, že žalovaný tvrdil, že žalobca mal dostať bitku za čerpacou stanicou v Brzotíne v súvislosti s úplatkom, k tomu uvádza, že nedostal bitku ani tam, ani inde a tiež nezobral úplatok, ani ho neposkytol. Poukázal na to, že dokazovanie vo veci nebolo vykonané, keď tvrdí, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenia. Naviac, dôkazné bremeno je v tejto veci na žalovanom, on musí preukázať, že k tomuto zásahu nedošlo.

Žalovaný uviedol, že nie je pravda, že on má v tomto konaní dokazovať, on sa má len brániť, naopak, žalobca musí preukazovať svoje tvrdenia. Žalobca nezákonne od neho žiada náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 2 000,-Eur. Vznáša námietku premlčania a to vzhľadom k tomu, že bol vypočutý vyšetrovateľom dňa 25. 09. 2006, predmetom žaloby podanej na súd nebola náhrada nemajetkovej ujmy, teda tvrdí, že nárok žalobcu sa premlčal. Nešlo o škodu spôsobenú úmyselne, čo vyplýva aj z oznámenia úradu špeciálnej prokuratúry zo dňa 22. 01. 2007.

Žalobca uviedol, že je tu daná objektívna zodpovednosť žalovaného. Nie je podstatné, či to konanie bolo úmyselné alebo z nedbanlivosti, to čo v ňom uviedol bol výmysel žalovaného, čo zrejme sám vymyslel. Podľa neho nárok nie je premlčaný, bližšie sa k tomu vyjadrí, keď nahliadne do spisu. Navrhol vykonať dokazovanie okrem spismi, ktoré uviedol v žalobe aj výpoveďami svedkov.

Žalovaný uviedol, že vznesie protinávrh v konaní, ktorý doručí súdu v lehote troch dní a kde aj uvedie dôkazy na preukázanie dôvodnosti tohto návrhu a žiadal, aby súd vykonal ním navrhnuté dôkazy.

Žalobca vo svojom vyjadrení doručenom súdu 13. 12. 2010 upresnil protokoláciu jeho výpovede na pojednávaní, kde bolo protokolované, že žalovaný má preukázať, že k zásahu do sféry jeho osobnosti nedošlo. Samozrejme, nie je tomu tak, že žalovaný má preukázať pravdivosť svojich výrokov, ktoré predniesol na jeho adresu, čiže dôkazné bremeno je na ňom len v tomto smere. Žalovaný je však jasne na omyle, keď si myslí, že on sa má len brániť, pretože ako to aj z vyššie uvedeného vyplýva je na ňom, aby produkoval dôkaz pravdy. Zrejme len omylom došlo k protokolácii tak, že on musí preukázať, že k zásahu nedošlo, pretože preukázanie zásahu či jeho intenzity je už otázka iná. Čo sa týka námietky žalovaného, že nepreukázal, že jeho česť a vážnosť u občanov bola znížená, by rád uviedol, že doposiaľ sa dokazovanie ani nevykonávalo. Naviac dodal, že k vyvolaniu následkov ani nemuselo dôjsť, postačuje, že zásah v podobe výrokov, ktoré predniesol na jeho adresu boli spôsobilé vyvolať takýto následok, teda boli spôsobilé vyvolať ohrozenie alebo narušenie zákonom chránených práv jeho osobnosti. Nesúhlasil s názorom žalovaného, že by uplatnený nárok bol premlčaný, sám uviedol vo svojej účastníckej výpovedi, že sporné výroky na jeho adresu uviedol vo svojej svedeckej výpovedi v trestnom konaní dňa 25. 09. 2006, kým on podanú žalobu rozšíril podaním zo dňa 13. 08. 2009, čiže evidentne pred uplynutím premlčacej doby tak ako je to uvedené v § 101 OZ. Naviac považuje

za dôležité poukázať na to, že v danom prípade premlčacia doba ani nemohla začať plynúť dňa 25. 09. 2006, pretože jej plynutie je spojené s tým, kedy sa mohlo právo prvýkrát vykonať. On sa o výrokoch žalovaného dozvedel až podstatne neskôr a evidentne nemohol právo vykonať skôr, než sa dozvedel o skutočnostiach, ktorého zakladajú.

Podaním zo dňa 22. 12. 2010 žalovaný podal vzájomný návrh proti žalobcovi Z.. U. X., E. X, V. a žaluje N. D., H. X, V. s poukázaním na ust. § 11 a 13 ods. 1 OZ tým, že žalobca, ktorý podal žalobu dňa 14. 01. 2009, v ktorej uvádza hypotetické úvahy, vymyslené skutočnosti ako aj to, že sa dozvedel o podanom trestnom oznámení až v čase podania žaloby. Sám sa usvedčuje z klamstva, nakoľko Y. P. bola pri podpise jeho výsluchu ako svedka. Teda ho informovala už najneskôr dňa 30. 06. 2006. Taktiež bol vypočutý sám dňa 26. 09. 2006 ako je to na strane spisu 31-33 ČVS: PPZ-171/BKP-B-2006, kde bol riadne zoznámený s predmetom výsluchu, poučený vyš. ÚBOK. Podanie trestného oznámenia bolo z jeho strany v zmysle Tr. por. a Ústavy SR právo občana. Svoje klamstvo len potvrdzuje tým, že mal čudné pocity pri stretnutí s policajtmi a pracovníkmi súdu. Ak teda si robili z neho žarty ako píše v podaní, musel vedieť prečo. Podaním trestného oznámenia a vykonaným vyšetrovaním sa len potvrdilo jeho podozrenie z porušenia zákona, čo vyšetrovateľ uvádza vo výroku zastavujúceho uznesenia (porušenie § 10 ods. 1 OZ). Teda jeho lehota na premlčanie práva na nemajetkové plnenie začala plynúť dňom výsluchu a skončila sa dvomi rokmi od vykonania výsluchu. Trestné stíhanie vo veci bolo zastavené dňa 26. 10. 2006. Teda s poukazom na § 16 a § 106 ods. 1 OZ je jeho nárok premlčaný a to podotýka aj keby bol vznikol. Ďalej stojí za povšimnutie jeho podávanie obštrukcií s H. N. po vydaní rozsudku o rozvode manželstva, ktoré je v spise 9C/145/2003.

Na pojednávaní dňa 22. 03. 2011 svedkyňa Y. P. vypovedala, že od mája 2010 je na materskej dovolenke, pracuje na polícii ako zapisovateľka, žalobcu pozná. Pozná ho po pracovnej stránke, že chodí na políciu ako advokát. Čo bolo medzi účastníkmi konania nevie presne povedať, pretože na polícii zapisovala v mnohých veciach, zrejme zapisovala aj vo veci účastníkov konania, niečo sa jej marí. Konkrétnejšie si na to nespomína. Nepočula, že by sa niečo na polícii alebo inde hovorilo o žalobcovi zle v súvislosti s konaním, ktoré bolo na polícii.

Na otázku žalobcu, či si pamätá svedkyňa, že zapisovala pre vyšetrovala odboru protikorupčného, úradu boja proti organizovanej kriminalite G. H., a to niekoľko dní po sebe, svedkyňa vypovedala, že si na to pamätá. Pamätá si, že žalovaný sa zle vyjadroval o žalobcovi. Žalobca ju zastupoval na tomto súde vo veci zvýšenia výživného. Vtedy aj začala pochybovať o tom, či žalobca si vykonáva svoju prácu svedomite, keď toto na neho počula a pokiaľ by to tak aj bolo, tak by ho ako právneho zástupcu nechcela, ale myslí si, že to tak nebolo.

Svedok K. G. vypovedal, že on žalovaného vlastne nepozná, boli na schôdzi policajtov vo výslužbe v Rimavskej Sobote, nevie pred koľkými rokmi, tam si podali ruku, ale ani sa nerozprávali. Druhýkrát niekedy v tom čase, keď bolo začaté to trestné konanie, o ktoré tu ide, ho žalovaný zastavil v Rožňave na Námestí baníkov a o niečom sa chcel rozprávať, ale si to nepamätá, lebo to nebolo pre neho podstatné. Žalobcu pozná, tyká si s ním, pozná ho ešte ako bývalého vyšetrovateľa. Pracoval na polícii od roku 1977 do 1998. Od vtedy pracuje na prokuratúre. Žalobcu pozná ešte z čias, keď obaja pracovali na polícii, on v tom čase pracoval v Bratislave, Jablonove a spolupracovali na spoločných trestných úkonoch. Pre neho je žalovaný cudzí človek, nevie prečo by sa s ním mal o niečom rozprávať. Tvrdil naďalej to, čo uviedol v trestnom konaní, že nie je pravda, čo uviedol žalovaný v trestnom oznámení na žalobcu, nevie nič o tom, že by žalobca mal dostať bitku a o jeho korupčnom správaní. Nevie prečo ho žalovaný označil ako svedka niečoho takého, on potom aj o tom rozmýšľal, nevie, či vtedy, keď ho zastavil na námestí, nepadlo nejaké slovo od žalovaného, či sa ho nepýtal na to, či o tom niečo nevie, ale naozaj si nevie spomenúť. On sa bol na tej benzínovej pumpe pozrieť, nedalo mu to, pýtal sa tam, rozmýšľal, že aj keby k takému niečomu došlo, je tam kamerový systém, muselo by tam byť niečo zaznamenané. Trápi ho to, že ho žalovaný označil ako svedka niečoho takého. V súkromí sa so žalobcom nestretávajú, poznajú sa pracovne, pozná žalobcu ako bývalého policajta. Ako uviedol, dal si tú námahu, bol na benzínovej pumpe, pýtal sa pracovníkov, či sa tam niečo stalo. Rozprával sa aj s osobami, ktoré sa poznajú so žalovaným a ktoré boli aj v blízkom vzťahu so žalovaným, aby si vytvoril obraz na neho. Chcel zistiť skutkový stav, išiel za tým, chcel vedieť o tom čo najviac, pretože mu to nebolo jedno keby to bola pravda, že by bol v tom nejakým spôsobom zamontovaný. Malo by to pre neho následky, teda chcel si to sám preveriť, či je to pravda alebo nie je to pravda, pretože chcel kľudne spať. Nebolo mu jedno, že by mohol mať kvôli tomu nejaké vážne problémy, čo by aj mohlo byť, keby niečo také bolo, keby k niečomu takému

došlo. Počul, že si ľudia rozprávali, že je nejaký rozpor medzi účastníkmi konania, nevie presne už ani kto to hovoril, ani či to bolo v súvislosti s trestným konaním alebo v minulosti žalobca niekoho zastupoval a došlo k rozporom medzi účastníkmi konania.

Svedkyňa H. N. vypovedala, že si nepamätá na to, že by bola vypočúvaná v trestnom konaní, ani si nepamätá, čo uvádzala. Žalobcu pozná ako advokáta. Nepozná bližšie ani žalovaného. Mala na tomto súde síce konanie so svojim bývalým manželom, no nepamätá si, ako to prebiehalo, bolo to dávno. Nevie o žiadnom korupčnom správaní sa v súvislosti s konaniami, ktoré prebiehali na tomto súde, ona žiaden úplatok nikomu nedávala, ani nikým nebola žiadaná. Nepamätá si, na čo bola dotazovaná vyšetrovateľom pri svojom výsluchu na polícii v roku 2006. Býva so svojou dcérou D. N.. Je na dôchodku, aj v roku 2006 už bola dôchodkyňa. Má dôchodok vo výške 126,-Eur mesačne. Jej dcéra robí v Bille v V. ako vedúca, nevie, aký má príjem. Nevie si predstaviť ako by zadovážila 8 miliónov korún na akýkoľvek účel. Nevie si to ani predstaviť a nikdy neposkytla žiaden úplatok žalobcovi pre ďalšie podplatenie alebo podobne. Tiež určite jej dcéra D. N. na to nemá finančné prostriedky, ani určite by nikomu peniaze nedávala na úplatok. Nežijú tak, aby niekoho podplácali.

Žalobca uviedol, že jeho morálna ujma je podstatne vyššia ako žiada v tomto konaní. Žiada len symbolickú čiastku práve aj preto, že je si vedomý, že intenzita zásahu je určitým spôsobom znížená právom žalovaného podávať trestné oznámenia a pod.. To však neznamená, že by toto jeho právo bolo bezhraničné, a preto považuje za dôvodne podanú žalobu aj čo do náhrady nemajetkovej ujmy.

Svedok F.. F. S. vypovedal, že pozná len žalobcu, žalovaného nepozná. Pracuje 18 rokov ako vyšetrovateľ, pozná ho ako obhajcu. Vie, že pred pár rokmi sa medzi kolegami vravelo, že žalobca bol spájaný s korupčným správaním, nevie, či mal dávať alebo brať úplatok, vie, že kolegovia, ktorí sú v takýchto veciach vecne príslušní, boli robiť úkony u nich na polícii, vie, že sa hovorilo, že žalobca bol spájaný s takýmto konaním a myslí, že išlo o konanie o pozbavenie spôsobilosti. Bližšie k tomu uviesť nevedel. Listinné dôkazy v súvislosti s týmto konaním nevidel, ani nemal dôvod vidieť, toto vyšetrovanie podliehalo svojmu režimu, no nie sú veľká budova a videl, ako kolegovia tam chodili robiť úkony v súvislosti s týmto konaním. Nevie, či konkrétne tam bol vypočúvaný žalobca, alebo bol vypočúvaný inde, nevie koho konkrétne vypočúvali. Nikdy nepovedal, že boli policajti vypočúvať kohokoľvek v súvislosti s konaním na obmedzenie spôsobilosti na právne úkony, povedal, že sa robili úkony v súvislosti s podozrením korupcie. Konanie ohľadom korupcie na pôde okresnej polície nie je bežné a pokiaľ je s takýmto konaním spájaný advokát, pretože dosť sa o tom hovorilo, rozhodne mu to nemôže pomôcť v policajných kruhoch, aj v iných kruhoch, v ktorých sa pohybuje. Nemôže mu to pomôcť v jeho praxi ako advokátskej praxi, ale naopak.

Žalovaný uviedol, že podľa jeho vedomostí má svedok aj iný vzťah so žalobcom, nemôže viacej k veci uviesť, pretože nemá súhlas na odpoveď od príslušného orgánu. Tento jeho poznatok má svedčiť o nevieryhodnosti svedka. Bližšie sa ku tomu vyjadrí, keď dostane súhlas od príslušných orgánov.

Svedok F.. Z. I. vypovedal, že pracoval u polície od roku 1993. Pracoval aj ako vyšetrovateľ a to do roku 2008, potom pracoval na operačnom oddelení, od marca 2011 nepracuje u polície, odišiel do výsluhového dôchodku. V súčasnosti je podnikateľ. Žalovaného nepozná. So žalobcom sa poznajú, pretože žalobca pracoval do roku 1993 ako vyšetrovateľ, potom odišiel do advokácie, on nastúpil na jeho miesto, teda sa dobre poznajú, v tom čase sa aj často stretávali. No keď spolu profesionálne pracovali, nebrali ohľad na tieto svoje vzťahy, teda tieto vzťahy nemiešali do práce. Nevie, v ktorom období to presne bolo, ale muselo to byť po roku 2004, pretože vie, že už boli v novej budove, predtým boli v budove na Vargovom poli, počul fámy o tom, že žalobca vybavuje veci za úplatok. Stretli sa potom aj na pive a povedal mu, že čo to robí, či mu to treba. On mu povedal, že nič také neurobil, že to nie je pravda. Dovtedy nič také o žalobcovi nepočul, nemá ani on s ním takú skúsenosť, že by za ním prišiel a chcel s ním niečo vybavovať, teda keď to počul v tom čase od prvej osoby, mávol rukou, no potom to počul od druhej, tretej osoby, potom od kamaráta z Plešivca. Tieto reči trvali dovtedy ako to už býva, kým neprišla ďalšia fáma, je možné, že tieto reči trvali aj naďalej. Nebolo mu to jedno, pretože boli kamaráti a vedelo sa o tom, že sú kamaráti, keď ľudia prišli za ním a povedali mu, čo to má za kamaráta. Spočiatku tomu neveril, no potom bol na pochybách, či je to pravda alebo nie. Nebolo mu to jedno, čo sa o žalobcovi hovorí. Preto aj pri prvej príležitosti žalobcovi povedal, čo počul a ako to je a musel mu vysvetliť, ako je to v skutočnosti. Ako uviedol, v tom čase to bolo intenzívne, teraz sa občas vidia, míňajú sa. On tancuje v súbore, po tréningu chodia spolu s tanečníkmi na pivo na SAD, vie, že žalobca chodí

hrať futbal a tiež tam chodí s partiou, vidí ho, ale že by spolu sedeli, to nie. Ráno sa sedávalo u neho na káve v kancelárii, stretli sa tak 4-5 ľudí, tam sa o tom hovorilo, potom vie, že jeden policajt z Plešivca o tom hovoril a tiež aj jeden advokát, ale nebude ho menovať. Bolo to po nejakom výsluchu a teraz už presne nevie, ktorý to bol advokát, tipuje na dvoch, nevie presne, ktorý to bol, lebo prešlo veľa rokov. On sám má dosť problémov a úplne iné starosti.

Svedok Ľ. K. vypovedal, že pracuje ako policajt od roku 1986 doteraz. Nevie, o čo ide v tomto konaní, počul však pred istým častom nejaké chýry o žalobcovi, že berie úplatky. Žalobcu pozná, je advokát, zastupoval ho aj v nejakých konaniach, preto si ho aj zvolil, lebo má voči nemu dôveru, žalovaného nepozná. Počul v práci, že žalovaný tvrdí o žalobcovi, že berie veľké úplatky. V tom čase ho aj žalobca zastupoval v jednej veci, preto sa prestal s ním aj kontaktovať. Má ešte v súčasnosti jeden spor, kde ho žalobca nezastupuje, ale chcel by, aby ho zastupoval. Pozná sa so žalobcom od času, keď pôsobil ako policajt, dovtedy nič také o žalobcovi nepočul, teda aj vtedy si myslel, že to je výmysel, že to nemôže byť tak. Prestal sa s ním kontaktovať však z toho dôvodu, čo počul a čakal, kým sa to neotrasie. Nevie, ako dlho tieto reči trvali, mohlo to trvať pol roka, no sporadicky na tú tému niečo vzniklo.

Na otázku žalobcu, či vie svedok, akú sú majetkové pomery H. N. a O.F. N., svedok vypovedal, že vie, aké sú ich majetkové pomery, je ich zať. Majú jeden rodinný dom, ktorý je slabo udržiavaný, majú staré hrdzavé volvo, žiaden iný majetok nemajú, nevie o tom. V čase, keď tam bývali, svokra hovorila, že splácajú dlhy z pôžičky, oni im prispievali na bývanie, keď tam bývali, aj na opravu domu. Teraz je to tak, že on so svokrou vychádza len tak ako so svokrou, svokor sa odsťahoval do Banskej Bystrice, nikomu nič nepovedal, teda s ním nemá kontakt ani jeho manželka, so svojou mamou vychádza dobre. Podľa neho ten dom má hodnotu tak 70 000,-Eur, taká je podľa neho v súčasnosti trhová hodnota tých domov. Dom je na ul. H. I. V.. Na tej istej ulici je dom, ktorý je skolaudovaný 3-4 roky, sú tam použité moderné materiály, moderne je urobený, má veľký pozemok a nevedia ho predať za cenu 130 000,-Eur. To svedčí o výpovednej hodnote domu svokrovcov. On v roku 2000 kúpil taký istý dom ako majú svokrovci za 1 200 000,-Sk. Nevie nič o tom, že by si žalovaný mal dať sľúbiť polovicu majetku od svokra za zastupovanie.

Podaním zo dňa 14. 09. 2012, doručeným súdu 17. 09. 2012 a opakovane podaním doručeným súdu 12. 11. 2012 žiadal žalovaný zastaviť konanie o jeho vzájomnom návrhu.

Na pojednávaní dňa 18. 12. 2012 žalobca vypovedal, že v konaní 7Ps/9/2005-23 zo dňa 19. 04. 2005 sa rozhodovalo o odňatí spôsobilosti na právne úkony O. N., nar. XX. XX. XXXX, ktorý mu dňa 19. 04. 2004 udelil v stave príčetnosti generálnu plnú moc doživotnú na zastupovanie tak ako v tejto plnej moci je citované pred všetkými súdnymi, správnymi a inými orgánmi. Túto doživotnú plnú moc mal pridelenú v rozvodovom konaní 9C/145/03 z toho dôvodu, že jeho klient podal na súde v Rožňave sám návrh na rozvod, čo mu napísala pracovníčka súdu. Meno neuvedie. Na pojednávaní vytiahol pán advokát Z.. U. správu S.. A., ktorá je viac ako pochybná, ktorá konštatovala aj napriek tomu, že nikdy nebol liečený, ani ošetrený na psychiatrii, že je treba poučiť príbuzných o zbavení spôsobilosti konania. Až po tomto prišiel za ním jeho klient, lebo sa bál, že skončí ako nespôsobilý. Vstúpil teda do konania a pani konajúca sudkyňa manželstvo právoplatne rozviedla a pokútnu správu nebrala do úvahy, nakoľko ho sama vypočula. Potom sa stalo to, čo ani netušil. Rozvodový spis putoval z Košíc do Rožňavy, z Rožňavy do Košíc, kde excelovali rôzne ako to nazval panflety doktora advokáta. Počas tejto doby, ktorá trvala približne rok, bol žiaľ jeho klient druhou sudkyňou OS v Rožňave pri neplatnosti rozsudku o rozvode, vyhlásený za nespôsobilého, bez jeho účasti o čom sudkyňa veľmi dobre vedela zo spisu 9C/145/03 zo dňa 14. 09. 2004. Tento rozvodový spis bol pripojený k spisu o zbavenie spôsobilosti na právne úkony. Možno si to overiť v registri súdu. On sa o zbavenie spôsobilosti svojho klienta dozvedel až keď podal návrh na rozdelenie BSM. Jednalo sa cca o 5 000 000,-Sk. Vzhľadom na to sa rozhodol, že za každú cenu vráti spôsobilosť na právne úkony svojmu klientovi. No žiaľ, na konanie nebol dopustený konajúcou sudkyňou z dôvodu, že mu jeho opatrovateľka musí dať splnomocnenie na zastupovanie. Tento krok tej istej sudkyne, ktorá ho zbavila spôsobilosti na právne úkony, je v hrubom rozpore s Ústavou SR, ako aj ustanovením Občianskeho súdneho poriadku, kde sa hovorí, že návrh na vrátenie spôsobilosti má aj osoba zbavená spôsobilosti na právne úkony právo podať na súde a z toho vyplýva jednoznačne, že takáto osoba má právne úkony voči súdu, má právo si zvoliť aj svojho právneho zástupcu. Toto konštatovanie uviedla vo svojom uznesení aj zosnulá sudkyňa. Ide o logický výklad a právny výklad práva z toho dôvodu, že občan SR v zmysle ústavy čl. 19 a ďalších nemôže mať odňaté ľudské práva a teda pán N. mal právo vyplývajúce z generálnej plnej moci na jeho právne zastupovanie, čo mu bolo konajúcou sudkyňou zamietnuté a tak neostávalo nič ako podať námietku

zaujatosti. Tejto KS vyhovel. Vec bola cez generátor OS v Rožňave pridelená pani zosnulej sudkyni, ktorá ho na pojednávanie predvolala. Vzhľadom na jeho ťažký zdravotný stav požiadal advokáciu v Banskej Bystrici, aby prevzala zastupovanie na súde. Na pojednávaní sa zúčastnil len ako verejnosť. Zastupoval JUDr. Jedlička. Ako dôkaz uvádza ustanovenie Občianskeho zákonníka o plnomocenstve na zastupovanie, ust. § 10 ods. 1 Obč. zákonníka, ust. O.s.p. počnúc účastníkmi konania a končiac § 186 ods. 3, kde je právo spôsobilosti zbavenej osoby konať voči súdu. Má teda za to, že podstata žaloby voči jeho osobe je neoprávnená a protiprávna tak ako to už uviedol vo svojich písomnostiach. Nakoľko došlo k hrubému pošliapaniu ľudských práv v zmysle Ústavy, OZ a O.s.p. a týmto boli dotknuté nielen práva jeho klienta, ale aj jeho osobné. Vzhľadom na to sa rozhodol podať na Špecializovanú prokuratúru trestné oznámenie na advokáta Z.. U. a S.. E., sudkyňu tunajšieho súdu, čo prešetroval na pokyn tejto prokuratúry ÚBOK. Uznesením vyšetrovateľa vo výrokovej časti sa hovorí, že bol porušený § 10 ods. 1 Občianskeho zákonníka, čo znamená, že jeho klient bol pozbavený spôsobilosti nad rámec zákona, nehovoriac o tom, že celý proces prebehol za podivných okolností. Keďže vyšetrovať ÚBOKU nemal právo skúmať zákonnosť postupu uviedol, že trestný či nebol zistený. Ako vyplýva z oznámenia špecializovanej prokuratúry, ktoré je založené v tomto spise, vo svojom podaní nežiadal, ani nechcel nikomu spôsobiť ujmu, len žiadal preskúmanie porušenie zákona z dôvodu nadštandardných vzťahov (podozrenia z úplatkárstva). Takáto je pravda. Keďže už nemal právomoc, nakoľko bol vypočutý ako svedok vyšetrovateľom UBOKU podať proti uzneseniu vyšetrovateľa sťažnosť a vec dostať na Najvyšší súd, zmieril sa s tým a urobil všetko preto, aby jeho klient odišiel z Rožňavy na trvalý pobyt do Banskej Bystrice k svojej sestre, pretože po skúsenosti na OS v Rožňave a Košiciach vedel, že sa vec bude hádzať ako horúci zemiak z okresného súdu na krajský a späť najmenej rok - dva, čo jeho klient vzhľadom na ťažké zdravotné poškodenie nemusel prežiť. Takto sa potom stalo, že pán N. má trvalý pobyt v Banskej Bystrici, býva už u svojej neb. sestry a OS v Banskej Bystrici rozhodol podľa miesta trvalého pobytu, že pán N. je spôsobilý na právne úkony, pravda teda zvíťazila. K tomu čo povedal ešte dodáva, že nechápe drzosť človeka v konaní 7Ps/3/2006-114, ktorý napísal písomnosť a dal ju podpísať D. N. v dvoch prípadoch, pričom tieto veci sú dokázateľné, existuje totiž súdnoznalecké dokazovanie a urobí všetko preto, pretože p. žalobca napísal veľa písomností a ak to bude nutné, aby súdny znalci určili pisateľa. Je totiž podľa neho nemožné, keďže D. N. pozná od decka, aby používala také výrazy ako tam použil Z.. U.. Dôkaz: vypočuť D. N. ako už navrhol pred rokmi v tejto veci pred konajúcou sudkyňou, trvá na tom. V každom prípade žiada doložiť spis, ktorý bol 16. 04. 2009 poslaný do Banskej Bystrice, pretože podstatné pre dokázanie toho, čo povedal je podanie v tomto spise. Žiada súd, keďže § 96 ods. 2 cituje: Súd konanie nezastaví, ak odporca späťvzatý návrh z vážnych dôvodov namietne a s ním nesúhlasí. V takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní. Toto ust. zákona prikazuje súdu, je to príkazné ustanovenie, napriek tomu toto uznesenie do dnešného dňa nie je právoplatné, teda zaslať spis na KS, aby rozhodol o jeho odvolaní, pretože tendencia žalobcu bola taká, že sa znova rozčlenia tieto veci a vzhľadom na jeho vek by sa ani nemusel dožiť výsledku.

Na otázku žalobcu, čo oprávňovalo žalovaného na jeho adresu uviesť, že zobral úplatok vo výške 8 000 000,-Sk, žalovaný vypovedal, že jeho otázka je nemiestna, pretože nikdy neuviedol, že dal 8 000 000,-Sk sudkyni, viď. jeho výpoveď v spise UBOK ako svedka a čo ho viedlo k tomu, že podal na žalobcu trestné oznámenie a na sudkyňu, je právo občana SR, ktorý sa dôvodne dozvie a má za to, že ide o nadštandardné vzťahy, ktoré podľa jeho mienky môžu byť spôsobené aj úplatkom a teda bol povinný ako občan SR to urobiť. Hovoril pravdu v jednom aj druhom prípade. S.. J. ako to vyplýva zo spisu UBOK osobne doviedol pána N. bez jeho vedomia k S.. A., ako sa dá dokázať z jeho zdravotnej dokumentácie bez načúvacieho strojčeka nepočul nič a tento u seba nemal. Táto skutočnosť je v spise, kde sám N. vypovedá o rozvode manželstva, ako aj v ďalších správach S.. P. a U. a klinickej psychologičky, len pre informáciu tieto lekárky uviedli pred ním a N., že kto takéto napísal si nezaslúži byť lekárom, čo sa zhodne objavilo v posudku S.. O. a súdneho znalca v Banskej Bystrici.

Žalobca uviedol, že žalovaný vo svojej výpovedi prekročil medze tohto konania, hovoril od veci v snahe odpútať pozornosť o podstate veci. Žalobca chce zvýrazniť, že nikdy od nikoho nedostal úplatok, ani nikdy nikomu za nič úplatok nedal. Všetky tvrdenia žalovaného sú tendenčné. Žalovaný si svoje tvrdenia vymyslel a on veľmi dobre vie, že ide o vymyslené skutočnosti, nakoniec sa mu za tieto tvrdenia ja ospravedlnil písomne. Súdu je známy obsah trestného spisu, vrátane jeho výpovede a jeho trestného oznámenia.

Čo sa týka tvrdenia žalovaného týkajúceho sa uznesenia č.k. 6C/21/09-53 zo dňa 17. 02. 2010, súd poukazuje na to, že k zastaveniu došlo pred začatím konania vo veci samej a v tom prípade sa súhlas žalovaného so späťvzatím podľa zákona nevyžaduje.

Zo spisu Prezídia policajného zboru, Úradu boja proti korupcii, odboru boja proti korupcii Bratislava ČVS: PPZ-171/BKP-B-2006Ku súd zistil, že žalovaný podal trestné oznámenie dňa 21. 07. 2006. Dňa 03. 12. 2003 podal O. N., nar. XX. XX. XXXX, trv. bytom V., H. X na Okresný súd v Rožňave návrh na rozvod o čom predložil uvedený návrh. Menovaný je ťažko zdravotne postihnutý (ďalej len ZŤP), pretože trpí na motorické poruchy pohybového ústrojenstva, slabo počuje, o čom predložil preukaz ZŤP pod č. 133447 a prepúšťaciu správu z Nemocnice Košice-Šaca zo dňa 14. 01. 2004. V priebehu súdneho konania bol menovaný bezdôvodne svojim praktickým lekárom pre dospelých S.. Z. Č. odoslaný na kontrolné neurologické a psychiatrické vyšetrenie, aj napriek tomu, že ako ošetrujúci lekár vedel, že menovaný nebol nikdy v minulosti liečený ani vyšetrený u psychiatra, o čom predložil žiadosť o vyšetrenie zo dňa 05. 04. 2004. Menovaný sa tomuto lekárskemu vyšetreniu podrobil dňa 06. 04. 2004 u S.. Z. A., ktorá ho vôbec nevyšetrila, pretože nakoľko aj keď sa tohto vyšetrenia zúčastnil, nemohla s ním komunikovať, pretože nemal u seba menovaný načúvací strojček. Z uvedeného vyšetrenia napísala nepravdivú správu ,v ktorej okrem iného uviedla, že menovaný je duševne chorý a doporučila zvážiť rodine vypracovanie znaleckého posudku ohľadne jeho spôsobilosti na právne úkony, o čom predložil uvedenú správu zo dňa 06. 04. 2004. Vzhľadom na tieto skutočnosti menovaný pochopil, že sa ho jeho manželka H.V. N. snaží zbaviť spôsobilosti na právne úkony, riadená svojim advokátom Z.. X. U. z advokátskej kancelárie v V., E. X. Z tohto dôvodu ho menovaný dňa 19. 04. 2004 požiadal a splnomocnil generálnou plnou mocou, aby ho zastupoval na všetky konania pred súdmi, správnymi orgánmi a všetkými konaniami, ktorú sú a budú predmetom jeho práv a povinností, o čom predložil uvedené plnomocenstvo. Ako právny zástupca vstúpil do konania, pričom zistil, že H. N. v tom čase pracovala ako gazdiná a upratovačka u S.. Z. Č.. Z tohto dôvodu vypracoval doplnenie návrhu na rozvod a námietku proti postupu súdu, ktorú doručil OS Rožňava dňa 03. 05. 2004, o čom predložil predmetný návrh zo dňa 01. 05. 2004. Na ďalších pojednávaniach na súde advokát Z.. X. U. sústavne navrhoval prerušiť konanie o rozvode a začať konanie o pozbavenie spôsobilosti jeho klienta na právne úkony, čomu však súd nevyhovel, lebo nezistil dôvody na takéto konanie a rozsudkom č.k. 9C 145/2003 zo dňa 14. 09. 2004, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12. 09. 2005 manželstvo rozviedol, o čom predložil predmetný rozsudok. Vzhľadom na uvedený rozsudok podal dňa 17. 10. 2005 OS Rožňava návrh na vysporiadanie bezpodielového vlastníctva manželov (ďalej len BSM), o čom predložil uvedený návrh. Dňa 30. 11. 2005 prostredníctvom pošty obdržal uznesenie OS Rožňava pod č.k. 5C/114/05-11 zo dňa 23. 11. 2005, ktorým došlo k zastaveniu konania o vyporiadaní BSM, z dôvodu, že jeho klient bol bez jeho a jeho vedomia pozbavený spôsobilosti na právne úkony rozsudkom OS Rožňava pod č.k. 7Ps 9/2005 zo dňa 19. 04. 2005, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09. 05. 2005. Uznesením tohto súdu pod č.k. 8P/7/2005-11 zo dňa 29. 06. 2005, ktorý nadobudol právoplatnosť 15. 07. 2005, bola jeho klientovi za opatrovníčku ustanovená jeho dcéra D. N., Y.. G. V., H. X, o čom predložil uznesenie č.k. 5C/115/05-11. Proti uzneseniu, ktorým bolo zastavené konanie o vyporiadaní BSM N.Á. N. podala odvolanie, ktorému KS v Košiciach uznesením pod č.k. 5Co/459/2005-23 zo dňa 28. 03. 2006 vyhovel a zrušil predmetné uznesenie a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, o čom predložil uvedené uznesenie. Vzhľadom na to, že jeho klient bol pozbavený spôsobilosti na právne úkony, išiel so svojim klientom k dvom nezávislým psychiatričkám a psychologičke, pretože stále nevedel, kto a za aké peniaze podal znalecký posudok na základe ktorého bol jeho klient pozbavený spôsobilosti na právne úkony. Keďže predpokladal, že za korupciou celej veci stojí sudkyňa S.. E., ktorá vydala rozsudok po zbavení spôsobilosti na právne úkony jeho klienta a súdny znalec, ktorý vypracoval znalecký posudok, ktorý pričom nikdy jeho klienta nevyšetril a nevedel ani kto je to a hlavne predpoklad, že všetku korupciu riadi a podplácanie zabezpečuje Z.. X. U., považoval za potrebné dať opätovne vyšetriť svojho klienta inému psychiatrovi a psychológovi, z toho dôvodu sa jeho klient podrobil vyšetreniu u S.. Z. U., H., V. XX, ktorá zabezpečila aj psychologické vyšetrenie a podala súhrnu správu zo dňa 24. 01. 2006, v ktorej konštatovala, že menový klient netrpí žiadnou duševnou chorobou, o čom predložil uvedenú správu. Vzhľadom na vyššie uvedené lekárske správy, dňa 31. 01. 2006 podal OS Rožňava návrh na vrátenie spôsobilosti na právne úkony menovaného klienta, o čom predložil uvedený návrh. Konajúca sudkyňa S.. E. to neakceptovala a začala robiť intrigy spočívajúce v tom, že listom zo dňa 08. 02. 2006 pod č.k. 7Ps/3/2006 ho upovedomila o tom, že jeho plnomocenstvo je neplatné a že ho má splnomocniť opatrovníčka jeho klienta. Ďalej poukazuje na to, že na uvedenej písomnosti je napísané, že „Vybavuje E.“ a podpísaná za správnosť vyhotovenia je vedúca kancelárie N., o čom predložil uvedený list. Dňa 10. 02. 2006 navštívi v práci osobne p. E., ktorej ukázal uvedený list a povedala mu, že tento list

nevyhotovovala a je podpísaný vedúcou kancelárie p. S. N.. Zároveň menovaná sudkyňa obyčajnou poštou zaslala jeho klientovi list zo dňa 08. 02. 2006 pod tým istým číslom konania, ktorým vyzvala jeho klienta, aby písomne oznámil, či podal návrh na vrátenie spôsobilosti na právne úkony, o čom predložil uvedený list. Z tohto dôvodu dňa 10. 02. 2006 doviezol autom na OS Rožňava svojho klienta, ktorý podpísal vlastnoručne návrh na vrátenie spôsobilosti na právne úkony, o čom bol spísaný úradný záznam pod vyššie uvedeným číslo, ktorý aj predložil. Vzhľadom na to, že zistil, že pri zbavovaní spôsobilosti na právne úkony jeho klienta bol pribratý bez ich vedomia znalec S.. Z. A., ktorý je známy ako alkoholik, pretože v minulosti mu bol viackrát zadržaný vodičský preukaz za jazdu pod vplyvom alkoholu a naviac jeho manželka S.. A. bola liečená na protialkoholickom liečení na Prednej Hore a keďže na takúto spotrebu alkoholu sú potrebné peniaze, tak S.. Z. A. prijal od Z.. X. U. solídne peniaze, ktoré mu dala H. N.. Za tento úplatok S.. Z. A. vypracoval nepravdivý znalecký posudok bez toho, aby jeho klienta niekedy vyšetril. Dňa 29. 03. 2005, kedy mal byť jeho klient vyšetrený znalcom bo u neho a bol to utorok po Veľkej noci, keď sa vrátil z liečebného pobytu z Vysokých Tatier (vrátil sa na Veľkonočný pondelok). Toho týždňa videl prvýkrát uvedený znalecký posudok a zistil, že celá zdravotná dokumentácia, z ktorej čerpal S.. Z. A. anamnézu, diagnózy poúrazové, ako aj lekárske správy S.. A. boli prefotené a dodané S.. Z. A.Č. za účelom podania posudku, čím bol hrubo porušený zákon o zdraví ľudu, nakoľko ani manželka nesmie bez súhlasu manžela skôr ako šesť mesiacov po jeho smrti nahliadnuť do zdravotnej dokumentácie. Dňa 15. 02. 2006 podal Okresnej prokuratúre v Rožňave žiadosť o vstup do konania o vrátenie spôsobilosti na právne úkony, ktorému prokurátor aj vyhovel, o čom bol listom pod č.k. PC2007/06 zo dňa 16. 05. 2006 upovedomený, o čom predložil uvedenú žiadosť zo dňa 14. 02. 2006 a list. Dňa 18. 07. 2006 mu predložil jeho klient list od S.. Z. A., ktorý ho predvolal na deň 21. 07. 2006 na vyšetrenie, kde si mal so sebou doniesť aj zdravotnú dokumentáciu, o čom predložil uvedený list zo dňa 14. 07. 2006. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že znalec, ktorý podal nepravdivý posudok nikdy nevyšetril jeho klienta, má podľa rozhodnutia uznesenia OS Rožňava, teraz už konajúcou sudkyňu Z.. Z. posúdiť zdravotný stav jeho klienta, či sa zlepšil od podania znaleckého posudku. Na potvrdenie korupčnej skupiny navrhuje vypočuť O. N., zvlášť žiada opatrne vypočuť D. N., pretože táto je vlastnou matkou vydieraná a utláčaná a nesmie urobiť nič, čo jej matka nedovolí a neprikáže. Ďalej žiada vypočuť H.J. G. k zdravotnému stavu a vyčíňaniu H. N. (búchanie na vodovodné, kurenárske rúry kovovými predmetmi), jej povahové vlastnosti a týranie jeho klienta a jeho dcéry, S.. Z. A., ktorý nech predloží predvolanie na vyšetrenie a nech dokáže ako sa dostal k zdravotnej dokumentácii. Za celou korupciou stojí Z.. X. U., ktorý vo veku cca 40 rokov má približne 10 miliónový majetok v obci H. E., platí si gazdinú, upratovačku a manželka pracuje na úrade práce v Rožňave, odkiaľ si z evidencie vybral tri osoby, na ktoré dostal dotácie a zamestnal si ich vo svojom dome. Taktiež navrhuje vypočuť p. G. - pracovníka okresnej prokuratúry v Rožňave, ktorý mal byť prítomný pritom, ako Z.. U. dostal bitku a podpísal 8 miliónový korupčný úplatok a zdravotnú sestru, ktorá bola prítomná pri vyšetrení jeho klienta dňa 29. 03. 2006.

Žalobca bol vypočutý v tomto konaní dňa 26. 09. 2006.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1, Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2, Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3, Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Súd nepovažoval nárok žalobcu za premlčaný, pretože v zmysle vyššie cit. zák. ustanovení premlčacia doba uplynula v tomto prípade dňa 26. 09. 2009 a žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy na súde dňa 14. 08. 2009.

Z trestného spisu súd ďalej zistil, že uznesením č.k. ČVS-PPZ-171/BPK-B-2006 zo dňa 26. 10. 2006 bolo trestné stíhanie začaté z dôvodu, že v čase od 06. 04. 2004 do 19. 04. 2005 na nezistenom mieste v Rožňave nestotožnený sudca OS Rožňava mal prijať od advokáta Z.. X. U. z Advokátskej kancelárie so sídlom v V., E. X, za doposiaľ presne nezistených okolností úplatok v nezistenej výške za to, že vydá rozhodnutie o pozbavení spôsobilosti na právne úkony O. N., nar. XX. XX. XXXX, Y.. G. V., H. X, načo následne nestotožnený sudca uvedeného súdu v rozpore s ust. § 10 ods. 1 zák.č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka dňa 19. 04. 2005 uznesením pod č.k. 7Ps 9/2005, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 09. 05. 2005, zbavil spôsobilosti na právne úkony O. N. zastavené, lebo je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy je dôvodný. Podľa ustálenej súdnej praxe neoprávneným zásahom je zásadne každé nepravdivé tvrdenie alebo obvinenie, ktoré zasahuje práva chránené ust. § 11 a nasl. OZ. Bez významu je skutočnosť či pôvodca zásahu si bol vedomý nepravdivosti svojho tvrdenia alebo či išlo iba o nedbanlivé preberanie poznatkov a ich rozširovanie. Pre úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti postačí zistenie, že zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť práva chránené § 11 OZ. Pri rozhodovaní o náhrade nemajetkovej ujmy musí mať súd preukázané, že sú tu okolnosti preukazujúce, že v konkrétnom prípade nestačí zadosťučinenie podľa § 13 ods. 1, OZ a to najmä z hľadiska intenzity, trvania a rozsahu nepriaznivých následkov vzniknutých žalobcovi vzhľadom na postavenie žalobcu v rodine a spoločnosti.

Súd z výpovedí svedkov vypočutých v konaní mal za jednoznačne preukázané, že došlo k zásahu do osobnosti žalobcu a to takého, že tento zásah bol objektívne spôsobilý narušiť jeho občiansku a právnickú česť ako aj jeho súkromie.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka je výška náhrady ponechaná na úvahe súdu s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a tiež na okolnosti, z ktorých k porušeniu došlo.

Súd určil náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1 000,-Eur, pretože nepovažoval za postačujúce zadosťučinenie podľa § 13 ods. 1, Občianskeho zákonníka, s prihliadnutím na závažnosť ujmy a tiež na okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu práva.

Vo zvyšnej časti súd nárok zamietol a to z toho dôvodu, že žalobca je známy a úspešný advokát, zastupuje v mnohých konaniach na tunajšom súde, je uznávaný ako profesionálne zdatný advokát a z poznatkov súdu vyplýva, že ani po tomto zásahu nedošlo k podstatnej miere k zníženiu jeho profesnej a občianskej cti vo verejnosti.

Súd konanie o vzájomnom návrhu žalovaného zastavil podľa § 10 ods. 1, zák.č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, v znení noviel. Žalovaný v podaniach doručených súdu dňa 17. 09. 2012 a 12. 11. 2012 súd žiadal, aby konanie zastavil - pre nezaplatenie súdneho poplatku za návrh.

O trovách súd rozhodol podľa § 142 ods. 3, O.s.p., pretože účastníci mali vo veci čiastočný úspech.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa ust. § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 42 ods. 3 O.s.p., pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden

rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci.